

Görsel İletişim Tasarımı ile Reklamcılık programları akredite edildi

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı ile Reklamcılık programları İLAD tarafından akredite edildi.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde Görsel İletişim Tasarımı programı İletişim Eğitimi Değerlendirme Akreditasyon Kurulu (İLEDAK) tarafından yapılan değerlendirme sonucunda İletişim Araştırmaları Derneği (İLAD) tarafından 5 yıl, Reklamcılık programı da 2 yıl süreli akreditasyon almaya hak kazandı. Radyo, Televizyon ve Sinema ile Halkla İlişkiler ve Tanıtım bölümleri ise bu yıl başvuru yapıyor.

8. Yüksek İnsani Değerler Ödülleri verildi

Üsküdar Üniversitesi tarafından, kendi alanında örnek olan kişi ve kurumlara verilen Yüksek İnsani Değerler Ödülleri, sekizinci kez sahiplerini buldu.

Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan törende yaptığı konuşmada sessiz iyiliklerin ve yardımlaşmanın önemine dikkat çekti. *Devamı Sayfa 2'de*

HABER ÜSKÜDAR

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi

Uygulama Gazetesi Sayı: 16 Yıl: 8 Mayıs 2023

Prof. Dr. Nazife Güngör, Üsküdar Üniversitesi'nin ilk kadın rektörü oldu

2014 yılından bugüne Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi dekanlığını başarıyla sürdüren Prof. Dr. Nazife Güngör, 14 Mart 2023 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı Kararı ile Üsküdar Üniversitesi Rektörü olarak atandı.

Prof. Dr. Nazife Güngör'ün rektör olarak atanmasından sonra Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda devir teslim töreni yapıldı ve görev süresi dolan Prof. Dr. Mehmet Zelka, makamını Prof. Dr. Nazife Güngör'e devretti. Törene, Üsküdar üniversitesinin tüm dekanları, daire başkanları, akademik ve idari personellerin yanı sıra öğrenciler de katıldı.

"Hayatta ya öğrenen ya öğreten olun"

Devir teslim töreninde bir konuşma yapan Prof. Dr. Mehmet Zelka akademik yaşama nasıl başladığını anlattı ve şunları söyledi: "Hayat süreci içerisinde bize bir manada ışık tutan bir tavsiye var. Bu tavsiye şuydu. Hayatta ya öğrenen ya öğreten ya da bunlara destek olanlardan olmak lazım diye. Biz bu tavsiyeye uymaya çalıştık. Öğrenmeye gayret ettik. Bunun sonu yok. Ömrümüz vefa ettiği sürece devam edeceğiz."

"Bir üniversitenin en temel değeri bilimdir"

Devir teslim töreninde ikinci konuşmayı yapan Rektör Prof. Dr. Nazife Güngör, kurumsal devamlılığın önemine vurgu yaptı. Güngör; "Biz üniversite olarak Nevzat hocamızın önderliğinde sürekli üretime teşvik edilen bir üniversiteyiz. Nevzat hocamız bütün toplantılarda proje geliştirelim diyor. Bir üniversitenin en temel değeri bilimdir. Bilimsel çalışma üretecek, bilimsel değer üzerinden maddi öz kaynaklarını üretecek, dünyada ve Türkiye'de akademik anlamda yoluna güçlenerek devam edecek. Bir üniversitenin en önemli faaliyetlerinden biri eğitim öğretimdir. Eğitim öğretim önemli bir hizmettir. En değerli olan, insan sermayesine katkı yapmak, insan sermayesini çoğaltmak, güçlendirmezdendir. İşte bu da eğitim kurumlarından geçiyor. Biz

üniversite olarak, eğitim öğretimi olabilecek en kaliteli bir biçimde götürmeliyiz" dedi.

"Bizim dört ilkemiz var; eleştirilebilirlik, özgürlükçülük, çoğulculuk ve katılımçılık"

Devir teslim töreninde son konuşmayı yapan Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan, üniversitenin 2011 yılında kuruluşundan bu yana az zamanda çok işler yaptıklarını, tahmin edilenden daha güzel ve hızlı sonuçlar aldıklarını söyledi ve "İşte hem öğrenci kalitesi hem hocaların yetkinliği ve toplumdaki marka değerimiz açısından bunu geliştirerek devam ettirmek gerekiyor" dedi. Tarhan sözlerini şöyle sürdürdü: "Bizim dört ilkemiz var;

eleştirilebilirlik, özgürlükçülük, çoğulculuk ve katılımçılık. Bu ilkeleri temel değerlerimiz olarak kullandık ve bunu kullanmaya devam ediyoruz. Soranlara, biz üniversite olarak Birleşmiş Milletler gibiyiz diyoruz çünkü üniversitelerin belirli hedefleri vardır. Bizim önem verdiğimiz değerler ehliyet, liyakat, gayret ve adalet bu dört kavramı önemseyen kişilerle yol alınabilir. Kılcal damarlarımıza kadar yaptığımız işe anlam yüklediğimiz için bu işi değerli hale getiriyoruz, kendimizi aşmayı başarıyoruz. İnsanın en önemli 24 altın değeri var, o altın değerlerinden bir tanesi ki aşkınlık, kendini aşabilmesi yani kendinden daha yüksek hedeflere anlam katarak ilerleyebilmesi. Biz de vizyon olarak bunu belirledik."

10. İletişim Günleri sempozyumu

ULUSLARARASI
İLETİŞİM GÜNLERİ
DİJİTAL
KAPİTALİZM
İLETİŞİM

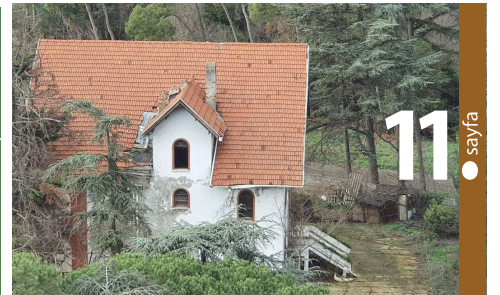
2 sayfa

Çizmek gökyüzünde uçmak gibi

5 sayfa

Ormanlık alandaki evin gizemi

11 sayfa

8. Yüksek İnsanî Değerler Ödülleri sahiplerini buldu

ÜHA

Üsküdar Üniversitesi tarafından, kendi alanında örnek olan kişi ve kurumlara verilen Yüksek İnsani Değerler Ödülleri, sekizinci kez sahiplerini buldu.

Üsküdar Üniversitesi 8. Yüksek İnsani Değerler Ödülleri Töreni, Üsküdar Üniversitesi Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda düzenlendi. Bu yılki ödüller sosyal ve yardımsever belediyeçilik anlayışı ile ön plana çıkan Merzifon Belediye Başkanı Alp Kargı, Kahramanmaraş merkezli deprem felaketinde 6 saat boyunca çalışıp enkaz altından yalın ayak çıkardıkları vatandaşımıza üşümemesi için kendi botlarını vererek gönülleri kazanan İtfaiye Eri Burak Kürşat Aydın, 2017 yılında kurduğu Umuda Koşanlar Derneği çatısı altında Türkiye, Afrika, Ortadoğu ve Asya'daki mazlum insanlara ihtiyaçları doğrultusunda aynı ve nakdi destek sağlayan Gamze Özçelik, gerek özel kuruluşlarda gerek devlet kademelerinde eğitime, bilime ve iş dünyasına önemli katkılar sunan Prof. Dr. Muhittin Şimşek, güfte ve besteleri ile Türk sanat müziğine değerli eserler kazandıran şair Cengiz Numanoğlu, ihtiyaç sahibi insanlara görev yaptığı camide sağladığı desteklerle toplumda da benzer yardım faaliyetlerini teşvik eden

Beyoğlu Selimiye Hatun Camisi İmamı Osman Gökre'm'e verildi. Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, törende yaptığı konuşmada sessiz iyiliklerin ve yardımlaşmanın önemine dikkat çekti. Yüksek İnsani Değerler Ödül Törenleri'ne 2016

yılında başladıklarını belirten Prof. Dr. Tarhan, "İyi ve güzel davranışların toplumda yaygınlaşmasını istiyorsak bunların ödüllendirilmesi, teşvik edilmesi ve sosyal kabul görmesi gerekiyor" ifadelerini kullandı.

10. Uluslararası İletişim Günleri başarıyla gerçekleştirildi

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından düzenlenen 10. Uluslararası İletişim Günleri / Dijital Kapitalizm ve İletişim Sempozyumu İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın kapanış konuşmasıyla sona erdi.

İlk iki gün yüz yüze, son gün de çevrimiçi olarak gerçekleştirilen 10. Uluslararası İletişim Günleri'nde iki davetli konuşmacılar oturumu, 56 bildirili oturum ve bir de yuvarlak masa oturumu yapıldı.

Sempozyum, açılış konuşmalarıyla başladı

16-18 Mayıs 2023 tarihleri arasında düzenlenen 10. Uluslararası İletişim Günleri / Dijital Kapitalizm ve İletişim Sempozyumu 16 Mayıs'ta açılış konuşmalarıyla başladı. İlk konuşmayı yapan İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan, sempozyumun tarihçesi hakkında bilgiler verdi. Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nazife Güngör ise konuşmasında insanlık ve

teknoloji ilişkilerine değindi, kapitalist sistemin insanı ürettiği köleleştirdiği konusunda uyardı. Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan da kapitalizmin yeni türünün dijitalleşme olduğunu, nasıl bir dijitalleşme yapılması gerektiğinin iyi analiz edilmesi gerektiğini vurguladı.

İletişim alanının tanınmış davetli konuşmacıları

10. Uluslararası İletişim Günleri kapsamında iki davetli konuşmacılar oturumu yapıldı. Moderatörlüğünü İstanbul Bilgi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Halil Nalçaoğlu'nun yaptığı ilk oturumda Glasgow Üniversitesi Medya Ekonomisi Profesörü Prof. Dr. Gillian Doyle, televizyon program yapımcılığındaki gelişmeler; Zagreb Kalkınma ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü Kültür ve İletişim Departmanı kıdemli araştırmacısı Dr. Pasko Bilic, dijital platformların ekonomi politik eleştirisi üzerine; Prof. Dr. Halil Nalçaoğlu ise dijital kapitalizm eleştirisi üzerine birer konuşma yaptılar.

Moderatörlüğünü Gazetecilik Bölüm Başkanı Doç. Dr. Gül Esra Atalay'ın yaptığı ikinci davetli konuşmacılar oturumunda Illinois Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Dan Schiller, dijital kapitalizmin tarihsel gelişimi üzerine; Ankara Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir, dijital kapitalizmde iş yapma biçimleri; Annenberg İletişim Okulu öğretim üyesi Prof. Dr. Victor Pickard ise gelecekte nasıl bir medya tasavvur etmeliyiz üzerine konuştu.

Yuvarlak Masa oturumunda medyanın geleceği konuşuldu

Sempozyumun son günü, Yeni Medya ve İletişim Bölümü Başkanı Doç. Dr. Yıldız Derya Birincioğlu Vural'ın moderatörlüğünde medyanın geleceği tartışıldı. Oturumda Prof. Dr. Ümit Atabek, Prof. Dr. Peyami Çelikkcan, Doç. Dr. Ceren Sözeri, Emre Kızılkaya, Doç. Dr. Bahar Muratoğlu Pehlivan, Doç. Dr. Bilge Şenyüz ve Prof. Dr. Süleyman İrvan değerlendirmelerde bulundular.

"O çadırlarda çocukların kaldığını düşünmek bana çok dokundu"

Röportaj: Ayşe Zeynep Kısakürek

Habertürk yazarı Kemal Öztürk, Kahramanmaraş depremleri sonrası bölgeye iki kez giderek gözlemlerde bulundu. Sahada yaşadıklarına ve gördüklerine dair sorularımızı cevaplayan Kemal Öztürk, tecrübelerinin kendisini nasıl etkilediğini de paylaştı.

Normalde televizyonda siyasi yorumlar yapan bir gazeteci olmanıza rağmen neden deprem bölgesine gitmeye karar verdiniz?

Çünkü ben sahada olmayı seviyorum, bu birincisi. Bence gazeteci ve köşe yazarı sahaya inmek zorundadır. Sahaya inerek; sokakta vatandaşla temas kurmalı, esnafı ziyaret etmeli, vatandaşa ve pazara gitmeli. Olay neredeyse orada olmalı. Biz buna sahada gazetecilik diyoruz. Birinci sebebi bu. Ben deprem olmadan önce de ekonomik krizlerde sahaya inen, dolaşan bir gazeteci dim. Deprem ise benim özel ilgi duyduğum bir alan çünkü ben Sakarya'da büyüdüm. Sakarya'da biz 1999 depreminde çok şiddetli bir acı yaşadık. Dolayısıyla bütün hatıralarım canlandı ve o depremde neler olup bittiğini görmek için hemen ikinci günü bölgeye gittim.

Siz bölgeye iki kez gittiniz. İlki depremden hemen sonra, ikincisiyse depremden 1 ay geçtikten sonradı. Her iki gidişinizde bölgedeki farkları kıyaslarsanız neler söyleyebilirsiniz?

Şimdi, depremin birinci haftasında sistemin büyük bir kriz yaşadığını gördüm orada. Arama kurtarma çalışmaları aksadı, barınma sıkıntılarını zirvedeydi, gıda sorunları vardı. Birinci haftada akut dönemini yaşıyorduk yani depremin. O yüzden çok problemliydi ama 1 ay sonra tekrar gittiğimde bazı sorunlarımızı çözdüğümü gördüm. Meselâ çok şiddetli tuvalet sorunları vardı, duş sorunu vardı. Bunlar giderilmiş, gıda sorunlarımız giderilmişti. Çok fazla çadır ihtiyaçları vardı. Çadır sorunları giderilmişti ama bu sefer de konteyner sorunları başlamıştı. Enkaz kaldırma çalışmaları meselâ Malatya'da büyük oranda tamamlanmıştı ama Hatay çok kötüydü. Kahramanmaraş yarı yarıya kaldırılmıştı ancak Adıyaman çok kötü durumdaydı. Bir aya rağmen kendimize geldik diyemedim ben. Bölgede iş yerleri açılmamış, ekonomik döngü oluşmamış, sosyal hayat kendine gelememiş. Diyemedim yani, bir ayda kendimize geldiğimizi söyleyemedim. Yarın bölgeye tekrar gideceğim ve bir kez daha durumu görmüş olacağım.

Peki, gözlemlerinize göre sizce en büyük yıkım nerede yaşandı?

Hatay'da... Bence Hatay'ın gerçek yıkımı tam anlamadım. Siyasi tartışmaların önemli bir parçası oldu maalesef. O yüzden de tam anlamadığı kanaatimde değilim. Hatay birinci sırada, Adıyaman ikinci sırada, Kahramanmaraş üç, Malatya dört diyebilirim.

Siz tecrübeli bir gazetecisiniz. Ancak yine de deprem bölgesi gerek fiziki ihtiyaçlar gerek psikolojik şartlar açısından çok ağır bir bölgeydi. Sizi burada en çok zorlayan şey ne oldu?

Bir kere kaç yaşında olursanız olun, ne kadar mesleki tecrübenez olursa olsun. İnsan olarak sahada gördüklerinizden etkilenirsiniz. Eğer bu bir afetse, savaşa bundan çok etkilenirsiniz. İşin doğrusu ben çadırlarda kalan bebekler gördüm. İlk hafta çok soğuktu. Bundan o kadar çok etkilendim ki, benim küçük bir kızım olduğu için empati yaptım doğal olarak. O çadırlarda bebeklerin, çocukların kaldığını düşünmek bana çok dokundu. En çok etkilendiğim şeylerden biri bu oldu. Canlı yayında gözyaşlarımı tutamadım. Kemiklerinizin donacağı bir soğuktaki bir çadırda geceleyin kaldım ben. Bir çocuğun böyle bir soğukta kalması büyük bir trajedi.

Biz dehşet verici bir yıkım yaşadık. En önemlisiyse çok fazla insanımızı kaybettik. Bu beraberinde ciddi ihmâl eleştirilerini getirdi. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz ve size göre yıkım neden bu kadar büyük oldu?

Şimdi, yıkımın büyük olmasının sebebi ahlâk... Mesleki ahlâk, bu ülkenin bir ahlâk sorunu varmış, biz bunu anladık. Bu ahlâk sorunu da şöyle değil; işte, içki içtiler şöyle oldu da ondan değil. Müteahhit işini yaparken ahlâklı davranmadı, inşaat şefi ahlâklı davranıp işini iyi kontrol etmedi, mühendis projelerini ahlâklı davranarak düzgünce çizmedi. Kalfa, işçi, belediye denetmeni, şehircilik bakanlığı denetmeni... Bizim bir ahlâk sorununuz var. O yüzden binaları çürük yapmış, kötü zeminlere yapıp, kaçak kat çıkmış. Bütün yıkımın sebebi bu. Başka öyle yüzülin yıkımı, şiddet çok büyük... Böyle anlamayın. Eğer biz kendimizi buna hazırlasaydık; kendimizi hazırlayıp binalarımızı dürüst yapıp; dürüst çalışsaydık bu kadar yıkım olmazdı.

Biz daha önce 1999 depremini de yaşadık. Üstünden seneler geçti, tekrar böyle bir felaketi yaşadık. Bundan sonra toplum olarak bir şeylerden ders çıkaracağımızı düşünüyor musunuz?

Ben toplumun siyasilerden önde olduğunu gördüm.

Bence siyasetçiler toplumun gerisinde kalmış çünkü toplum ders çıkartıp dayanışma içerisine girebiliyor. Bütün bu unsurları ayarlayabiliyor. Ancak siyasetçiler böyle değil. Ben siyasetçilerin ders aldığını düşünmüyorum. Öyle olsa 1999 depreminden sonra ders alırdık. Başımıza bunlar gelmezdi. Ama bizim sivil toplum örgütleri kurarak toplumca örgütlenmemiz lazım. Bu örgütlenmeyi güçlendirirsek eğer siyaseti de zorlayabiliriz. Depreme hazırlık yapma konusunda zorlayabiliriz.

Son olarak, sahada şahit olduklarınız sizi hem bir gazeteci olarak hem de bir insan olarak nasıl değiştirdi?

Siyasetten çok soğudum, bende en önemli değişim bu. Yaptıkları bana çok üzücü geldi ve bu afet bile onları düzeltmiyorsa, birleştirmiyorsa hiçbir şey birleştirmeye diye bir karar aldım. Bu yüzden çok soğudum, uzaklaştım siyasetten. Bir buçuk dakika içerisinde iş yerini, iki evini, bir arabasını ve sahip olduğu tüm eşyaları kaybeden insanlar gördüm orada. Bu şu demek yani; hayat bu kadar sürprizlerle dolu ve bir bak sen ne için üzülüyorsun, ne için kaygılanıyorsun? Bu kadar mal biriktirip, biriktirip sonra bir dakika içerisinde kaybedebileceğin bir dünyada yaşıyorsun aslında. O yüzden mala çok düşkün olma. Deprem beni derinden etkiledi. Depremden sonra kırk gün yas tuttum; yüzük takmadım, renkli kıyafetler giyemedim, eğlenmedim ve müzik dinlemedim. Olayı anlamaya yani depremzedelerle empati kurmaya çalıştım. Çok büyük bir şeyi yaşıyoruz biz halen de etkileri geçmiş değil. İnşallah travması çok üzerimizde kalmaz.

İstanbul'da tarihi yapılar birer birer yok oluyor

Haber - Şüheda Arvas

Tarihin en değerli kişilerini, olaylarını misafir eden, içinde çok büyük ve çok kıymetli hazineleri barındıran İstanbul'da, tarihi yapılar birer birer yok oluyor. Şehrin zaman içinde artan kalabalığı, yanlış ve plansız şehirleşme, tarihin betonlar arasında yok olmasına neden oluyor. Bakımsız bırakılan, üzerine beton dökülüp kat çıkılan, harabeye dönen bazı yapıları yerinde fotoğrafladık.

Yardımlaşmanın en ince hali olan sadaka taşları

İlk örnekleri Selçuklu Hanedanına kadar uzanan ve Osmanlı dönemi ile birlikte daha da yaygınlaşan sadaka taşlarına İstanbul'un tarihi sokaklarında rastlamak mümkün. Genellikle camii avluları gibi umumi bölgelerde bulunan sadaka taşları silindirik şeklindedir ve üst kısmında küçük bir oyuk bulunur. Bu oyuk içine bırakılan sadakalar sayesinde yoksullar rencide olmadan ihtiyaçlarını giderebiliyordu. Yardımlaşmanın en ince hali olan sadaka taşlarından bir zamanlar İstanbul'da 160 adet olduğu kaynaklarda yer alır. Birçok tarihi eser gibi onlarda şehirleşmeden olumsuz etkilenerek korunması bir halde tahrip olmaya terk edilmiş. Fatih Haseki Sultan Camii kaldırılmasında bulunan sadaka taşı da bunlardan bir tanesi. Kaldırımın üzerinde bulunan bu bakımsız taşın sadece üst kısmını görebiliyoruz geri kalanı ise yol yükseltmeleri nedeni ile yerin altında kalmış bir durumda.

İki binanın arasında kalan Âbid Çelebi'nin kabri

Mevlevîliğin İstanbul'daki gelişiminde büyük bir öneme sahip olan Âbid Çelebi Hazretlerinin kabrinin bulunduğu mezarlık, sokak arasında bakımsızlıktan sıkışık kalmış bir halde. Âbid Çelebi (Ö.1948) Nakşibendiyye büyüklüğünden Şeyh Abdullah-ı İlahî'nin halifesi, Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî neslindedir. Nakşibendi ve Mevlevî hilafetlikleri kendisinde bulunması sebebi ile şehrin ikinci Mevlevîhanesi olacak bir tekkeyi Fatih'te kurmuştur.

Fatih ilçesinin Ali Kuşçu Mahallesi Salih Zeki Sokağında bulunan ve kaderine terk edilmiş bu mezarlıktaysa Âbid Çelebi'nin kabri de bulunmaktadır. İnternet kaynaklarına göre mezarlığın bir camiye ait olduğu belirtiliyor. O yapıdan geriye kalan ise sadece bu mezarlık. İki apartman arasında kalarak harabeye dönüşmeye ve yok olmaya yüz tutmuş bir durumda.

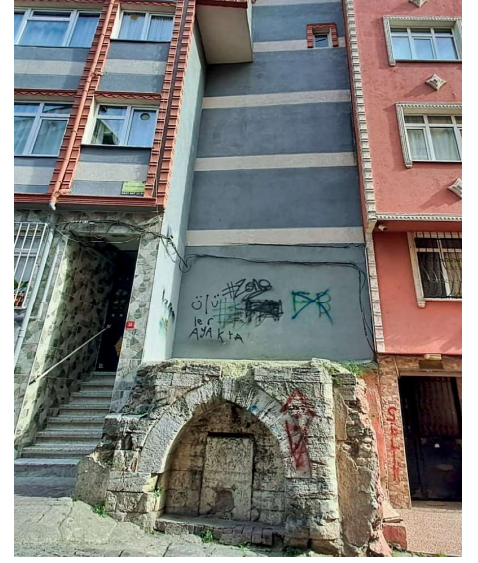
İşlevinin dışında kullanılan tarihi çeşmeler

Osmanlı Dönemi'nden kalan 250 yıllık çeşme dört katlı bir binaya kurban edilmiş bir halde. Gülhane tramvay durağı üzerinde bulunan Zeynep Sultan Çeşmesi, Sultan III. Ahmed'in kızı Zeynep Sultan tarafından Ayazma Camisi'nin mimarı Mehmed Tahir Ağa'ya 1770 yılında yaptırılmış. Sonrasında tahribata uğrayan ve uzunca bir dönem onarım görmeyen bu çeşmenin üzerineyse dört katlı bir bina dikilmiş. 1998 yılında Eminönü Hizmet Vakfı'nın girişimiyle, kaldırım altında kalan çeşmenin yalağı açığa çıkartılmış, bakım yapılarak şehrin şebekesine bağlı olacak şekilde tesisatı bağlanmış.

Belki de defalarca önünden geçtiğimiz bu binanın altında 250 yıllık bir çeşme olduğunu hiç fark etmedik. İstanbul'da bu şekilde tahribata uğramış çok fazla çeşme var. Çoğu çeşmenin üzerine bina yapılmış, kitabeleri ve mermerleri sökülüp kırılmış, çeşmeleri çalınarak üzerine grafitiler yazılmış ve yol yükseltmeleri ile yolun altında kalmış. Yine sokak aralarında kalan bazı çeşmeler çöplerin toplanma alanı olarak kullanılıyor. İstanbul'da bu şekilde 10 bine yakın çeşme olduğu biliniyor fakat sadece 1200 tanesi kayıt altına alınmış durumda.

Aynı tahribata uğramış bir başka tarihi çeşme ise Balat mahallesinde bulunduğu sokağa adını veren Çorbacı Çeşmesi. Çorbacı Çeşmesi Sokağında bulunan bu çeşmenin kitabesi üzerinde değil. Hangi tarihte ve kim tarafından yapıldığına dair bir bilgiye bu yüzden ulaşamıyoruz. Çevresi başka yapılarla kapatılan, taşları hasar

gören ve üzerine yazılan bu çeşme böylesine turistik bir alanda renkli evler kadar değer görmemiş. Bulunduğu sokağa adını vermekten öteye gidemeyen bu çeşme de diğerleri gibi işlevini yitirmiş ve her gün önünden geçip giden insanlar için koca bir taş olması dışında başka bir anlam ifade etmiyor.

Tarihi surların üzerine çıkılan binalar

Bizans döneminde inşa edilen 7 kilometre uzunluğuna sahip olan Halîç Surları, İstanbul surlarının en fazla tahrip edilen bölümlüdür. Osmanlı İmparatorluğu döneminde surlar üzerinde çok fazla kapı açılmış. Tespit edilen kapı sayısı ise 23'tür. Osmanlı'nın son döneminde bu bölge sanayi bölgesi ilan edilmiş. Cibali Tütün Fabrikası başta olmak üzere çeşitli fabrikalar inşa edilmiş. Cumhuriyet dönemindeyse yol çalışmaları sebebiyle surlar daha fazla hasar almış. Çok büyük bir kısmı tahrip olmuş ve bazı bölgelerde bulunan kalıntıları günümüze kadar ulaşmıştır.

Bölgenin yerleşime açılması çok daha büyük hasarların doğmasına sebep olmuş. Bugün Fener semtindeki Halîç sur kalıntılarının üzerine 5 katlı binalar inşa edilmiş olduğunu görüyoruz. Bu yapıların tarihi dokuya hem zarar vermesi hem de böylesine harabe vaziyette bir zeminin üzerine dikilmesi çok büyük bir tehlike saçıyor.

“Çizmek benim için gökyüzünde uçmak gibi”

Haber - Elif Buse Ögüt

Kültür Sanat çok kapsamlı bir alan. Kültürle sanatı birlikte kullanabilmek ise bambaşka bir konu. İnsanın kendi kültürüne yabancılaşmadan sanat ile harmanlaması oldukça zor fakat bu zorluğu aşarak güzel işler yapabilen insanlar hala var, Ahmet Demir de onlardan biri. Ahmet Demir içindeki çocuğu kaybetmeyen, onlarca çocuk kitabının çizimlerini yapan ve çocuklar için atölyeler düzenleyen bir çizer.

Çizerlik yaptığı çocuk kitaplarını inceleme fırsatı bulan herkesin aslında kültürümüzü ve sanatı nasıl harmanladığını anlayacaktır. Kültür ve sanatı birlikte işlemek oldukça zor işin içine çocuklar girince daha da ince elenip sık dokunması gereken bir konu haline geliyor.

“Ben çizim yapmayı çok seven birisiyim” diye bahsediyor kendinden Ahmet Demir. Kendisini en net böyle tanımladığını söylüyor. Yaptığı çizimleri farklı mesleklerle kullanmaya çalışmış fakat en son çocuk kitabı resimlemede kendisini daha iyi ifade edebildiğini fark etmiş.

Günümüzde birçok çocuğun kendi kültürüne yabancılaşmasını ifade ediyor ve bunun en büyük sebebinin aslında “biz” olduğumuzu söylüyor.

Herhangi bir resim eğitimi almamış. İnsanların bunu yetenek olduğunu gördüğünü söylüyor fakat işin sırrının sevece yapmayı olduğunu ifade ediyor.

“Kamer kitabını çizerken gerçek bir olaydan esinlendim”

Birçok kitabı olan çizer Ahmet Demir, Kamer kitabının gözünün nuru olduğunu söylüyor. “Kamer kitabının kendi hikayesi de benim için çok etkileyici, çizerken gerçek bir olaydan esinlendim. Metinler olmadan çizimi yaptım. Her şeyi hazırladıktan sonra bir editörden destek alıp kitabı hazırladık. Normal süreçte önce metin hazırlanıyor, çizimler sonrasında kitaba ekleniyor. Bu açıdan da Kamer bende farklı bir yere sahip” diye ifade ediyor Kamer kitabına olan özel sevgisini.

“Çizmek benim için gökyüzünde uçmak gibi”

Çizerler için iki yol var. Bakarak çizenler ve kendisi hayal edenler. Ahmet Demir hayal ettiği şeyleri çiziyor. İlk başlarda çok iyi çizemediğini ifade ediyor ve

hayal edip çizememenin verdiği büyük acıyı anlatıyor bizlere. Bu acıyla hayallerini çizebilir hale gelene kadar cebelleşmiş. Bulduğu her fırsatta çizim yapmış ve şu an çizim yapmayı “Çizmek benim için gökyüzünde uçmak gibi, kendimi bıraktım ve uçuyorum” şeklinde ifade ediyor.

“Bir çocuk en çok sevdiği şeye sarılır”

Kendisine çizerlik yaptığı döneme dair unutamadığı bir anısını sorduğumuzda ise; “Yeni çizdiğim bir kitabı bir çocuğun kucağında görmüştüm ve o gün tamam dedim ben bu işi yapmalıyım. Bir çocuk en çok sevdiği şeye sarılır, mesela annesine, topuna, sevdiği her şeye sarılır. İşte o çocuk benim kitabıma sarılmıştı bunu unutamıyorum” diyor.

“Çocukken resim atölyesine gitmeyi çok istemiştım”

Yaptığı çizimler dışında çocuklara atölyeler düzenleyen Ahmet Demir, kendisinin çocukluğunda yaşadığı ve başka bir çocuğun bu durumu yaşamaması adına bu atölyeleri düzenlediğini söylüyor. “Atölyeler çocuklar için bir şey yapmak kaygısı için başladı. Çocukken resim atölyesine gitmeyi çok istemiştım. Gideyim, yerleri süpüreyim, orada bulunayım çok istedim ama beni almamışlardı. O gün bana bir katkı oldu bugün için. Şimdi çocukları kendi malzemelerimle buluşturuyorum. Haftanın bir veya iki günü atölyemize geliyorlar ve beraber çizim yapıyoruz” diye ifade ediyor ve aslında zorluklara karşı duruşumuzun önemine değiniyor çizer Ahmet Demir.

“Keşfetmeleri için çocuklara vakit verelim”

Kendi çocukluğunda ulaşamadığı imkanlara başka çocuklar ulaşabilin diye elinden geleni yapan Ahmet Demir, ebeveynlerin çocuklarını nasıl yönlendirmesi gerektiğine dair şunları söylüyor; “Çocuklar ne yapacağını biliyor, aslında biz çocukların seviyesine çıkamıyoruz. Çocukların keşfetmesine izin verelim. Düşünler kalsınlar ama olağanüstü beklentiler içine girmesinler, çocuklar soğuyor sonra. Keşfetmeleri için çocuklara vakit verelim.”

Döviz kurundaki artışlar ithalat yapan şirketleri olumsuz etkiliyor

Haber - Beyza Nur Pelit

Türkiye'de son yıllarda döviz kuru dalgalanmaları birçok sektörü etkilemeye devam ediyor. İstanbul'un Florya ilçesinde ithal perde ve bebek eşyaları satan mağaza sahipleriyle yaptığımız röportajlarda, işletmelerin döviz kuru dalgalanmalarından olumsuz etkilendiğini söylediler.

Türkiye'deki döviz kuru dalgalanmaları özellikle ithalat yapan işletmeleri derinden etkiliyor. Biz de bu sorunu ithal perde ve bebek eşyaları satan mağaza sahipleriyle konuştuk. Mağaza sahipleri, Türkiye'deki döviz kuru dalgalanmalarının ithalat yapan işletmeleri olumsuz etkilediğini belirttiler. Döviz kurundaki dalgalanmaların maliyetlerin yükselmesine ve talebin azalmasına yol açtığını ifade ettiler. İşletme sahipleri, bu sorunları çözmek için yerli ürünlere geçiş yapmaya çalıştıklarını ifade ettiler.

Florya'da perde mağazası olan Şerafettin Öztekin, döviz dalgalanmalarının perde sektörü üzerindeki etkisini şöyle aktardı: "Döviz kurundaki dalgalanmalar

sektördeki ürün maliyetlerini, haliyle de satış fiyatlarını yükseltti. Türk lirasının dolar karşısında değer kaybetmesi ithal edilen ürünlerin fiyatını arttırdı. Yurt dışından aldığımız ürünler için ödeme planlaması yapmakta zorlanıyoruz. Bu etkiyi en aza indirmek için yerli tedarikçilerle çalışmaya başladık." Bu durumun müşterilerin tercih olanaklarını kısıtladığını vurgulayan Öztekin, "Perde tül sektörü dolar üzerinden iş yapan bir sektör, dolar kuru yükselince mecbur fiyatları da yükseltmek zorunda kalıyoruz. Müşterinin alım gücü azalıyor, bu sefer de daha düşük alternatifleri tercih ediyor. Dolar kurundaki artış, ithal ettiğimiz ürünlerin maliyetlerinin artmasına neden oluyor. Bu durum tedarik zincirinde sorunlar yaşıyor, haliyle müşterilere daha az çeşit ürün ve aksesuar sunuyoruz. Müşteri memnuniyetini düşürerek fiyat artışlarını minimuma indirmeye gayret ediyoruz" dedi. Gelecek döviz kuru dalgalanmalarına karşı aldıkları önlemleri ise; tedarik zincirlerinde yurt dışı firmalar dışında yerel tedarikçilerle çalışmak, ithal ürünlerin stok yönetimini daha sıkı tutmak, müşterilere yükselen fiyatlar için şeffaf bir şekilde bilgi vererek güvenlerini kazanmayı ön planda tutmak, alternatif ürünler göstermek veya indirim yapmak olduğunu ifade etti.

İstanbul'un Florya ilçesinde ithal bebek eşyaları satan Ahmet Barış'a döviz kuru dalgalanmalarının etkisini sorduğumuzda, "Döviz kuru ve enflasyon arasında bir ilişki var. Döviz kuru dalgalanmalarına müdahale etmeden önce enflasyonu düşürmek gerekiyor. Çünkü döviz kuru, bir ülkedeki para biriminin diğer ülkedeki para biriminin karşısındaki değeridir. Örneğin dolar çıkınca bizim Türk Lirası değer kaybediyor, döviz kurunda dalgalanmalar yaşıyor. İhracat ve ithalat fiyatlarını da etkiliyor. Ülke olarak üretim olarak aktif olmadığımız için ithalat fiyatlarına karşı duyarlılık yaşıyoruz. İthalat payı yüksek olduğunda, döviz kuru dalgalanmaları enflasyonu direkt artırıyor. İthal ettiğimiz ürünlerin fiyatları yükselince, tüketiciye verdiğimiz fiyatlar da artıyor. Enflasyon sorununu çözmek

gerekıyor. Dışa olan bağımlılığı azaltmamız lazım, o zaman ancak döviz kuru dalgalanmalarından en az şekilde zarar görerek çıkabiliriz" yanıtını aldı.

Barış, işi gereği döviz kuru dalgalanmalarını takip etmek için piyasa haberlerini, finansal haber sitelerini takip ettiğini, bunların yanında da ekonomi ve finans dergileri okuduğunu söyledi. Bankaların internet sitelerindeki canlı döviz kuru verilerine bakarak güncel piyasa fiyatlarına bakarak fiyat listelerini güncellediğini belirtti. Ülkemizde son birkaç yıldır döviz kurunda dalgalanmalarla nasıl mücadele ettiklerini ve kendilerini nasıl koruduklarını şu cümlelerle anlattı: "Finansal araçlar kullanmaya çalışıyoruz. En sık kullandığımız; forward sözleşmeleri ve opsiyonlar. Forward sözleşmeleriyle dövizde kuruyla hareket etmek yerine nakit akışımızı sabitliyoruz. Bunların yanında yurt dışındaki müşterilerimizle ortak belirlediğimiz bir döviz kuru kullanarak faturaları oluşturuyoruz, tedarikçilerimizle de aynı şekilde anlaşma yapıyoruz."

Yerli üretici artan maliyetlerden dert yanıyor

Haber - Hande Serra Keskin

Antalya'nın Demre ilçesinde uzun yıllardır çiftçilik yapan Mustafa Tekin, yerli üreticilerin yaşadığı sıkıntılarını anlattı.

Türkiye'de tarım günden güne gelişirken bu gelişmelerin yanında üreticiler de birtakım problemler yaşıyor. Ülkemizde tarıma katkı sağlayan yerli üretici Mustafa Tekin, Türkiye'de üretici olmanın en büyük avantajının topraklarımızın verimliliği olduğunu söyledi ancak son bir iki yıldır maliyetlerin de artması sebebiyle maddi sıkıntıların çokça yaşandığını ekledi. Tarımsal desteklerin büyük ölçüde kaldırılmasıyla ilgili Tekin, maliyetlerin artmasının yanında devlet desteğinin de olmaması ve fiyatlandırmada tüccarların fazla söz sahibi olmasının da büyük bir problem olduğunu

söyledi. Çözüm olarak ise gübre, mazot, ilaç gibi temel ihtiyaçların ucuz fiyattan verilmesi gerektiğini ekledi. Bitkinin hastalanması, tohumda sıkıntı çıkması, meyvenin hastalanması ve doğal afet gibi problemlerin de yaşandığını ekledi.

Artan üretim maliyetleri çiftçiyi zorluyor

"Günümüzde çiftçiler için birçok zorluk var. Artan üretim maliyetleri bu zorlukların başında geliyor. Sonrasında ise bitkilerin hastalanması ve kışın zorlayan hava şartları geliyor" diyen Tekin, tarım sektöründe en önemli faktörün iklim olduğunu söyledi, sert hava koşullarından etkilenmemek için seranın konumunun önem taşıdığını ifade etti.

Anlık hevesle tarıma başlayanlar bitkileri telef ediyor

Mustafa Tekin, anlık hevesle tarıma ilgilenmeye başlayan, bu alanla bilgisi olmayan insanların bitkileri telef ettiğini, bu sebeple tarım ile ilgilenmek isteyenlerin işin içine girip birkaç sene çalışarak öğrenmesi gerektiğini söyledi. Üretici adaylarının gerekli eğitimleri alarak ve bir süre tarım alanında çalışarak deneyim kazanmaları gerektiğini söyledi.

"Yerli işçi bulamıyoruz"

Tarım sektöründeki üreticiler işçi sıkıntısı da yaşıyor. "Çalıştıracak yerli işçi bulamıyoruz, bu da bizim için hasat zamanı prob-

lem oluyor. Bu sebeple bölgede bulunan mültecileri çalıştırıyoruz" diyerek yerli işçi çalıştırmada zorluk çektiklerini ifade etti. Yerli işçilerin daha yüksek günlük yevmiye istediklerini, sığınmacıların ise günlük 200 liraya çalıştıklarını, sığınmacıların oldukça çalışkan olduklarını da ekledi.

“Acının zor zamanlarda bizi nasıl kenetlediğine tanık olduk”

Röportaj: Nuran Şahin

Kahramanmaraş merkezli ve 11 ili etkileyen iki büyük depremin ardından bütün Türkiye tek yürek olup dört bir yandan yardıma koştu. Daha önce eşi benzerine rastlanmamış dayanışmayla büyük bir tarih yazıldı. Başta Türkiye olmak üzere dünyanın pek çok ülkesinden yardıma koşup gelen gönüllü yardımseverler, arama kurtarma ekipleri, sağlık görevlileri vardı. Ancak bir de gece gündüz karşılarına çıkan her türlü zorluğa rağmen çalışmalarını büyük titizlikle sürdüren ve felaketin çarpıcı boyutlarını dünyaya tüm çıplaklığı ile duyuran gazeteciler vardı. Zorlu koşullara rağmen tanık olduklarını bizlere aktardılar. Milliyet gazetesi magazin muhabiri Seçkin Şenvarlar da “Bu günlerde magazin yapılmaz” diyerek zorlu koşullarda deprem bölgesinde haber yapmaya gitti. İşte Seçkin Şenvarlar’ın gözlemleriy-le aktardığı deprem bölgesi röportajımız.

Kendinizden bahseder misiniz? Neden bu alanı seçtiniz?

Mesleğe 1990’lı yılların sonunda başladım ve yaklaşık 25 yıldır basın sektörünün içinde yer alıyorum. Bu süre zarfında meslek yaşantıma Hürriyet ve Milliyet gazetelerinde polis adliye muhabirliği yaparak başladım. Okuduğum Tuncay Azaphan Anadolu İletişim Meslek Lisesi’nde staj yapmaya başladığım zaman gazetecilik mesleğini sevip kariyerime bu alanda devam ettim.

Deprem bölgesine ne zaman gittiniz?

Ben depremin altıncı günü bölgeye gitmek üzere İstanbul’dan yola çıktım, görev alacağım Kahramanmaraş bölgesine varmam yaklaşık on üç saat kadar sürdü. Malum o günlerde yoğunluktan ve hava limanlarındaki tahribat nedeniyle bölgeye uçakla gitmem imkânsız gibi bir şeydi.

Deprem sürecinde toplamda kaç ilde ne kadar süre görev yaptınız?

Ben daha çok ağırlıklı olarak Kahramanmaraş merkez ve ilçelerinde haber takibinde bulundum. Gaziantep’te en çok yıkım olan ilçelerden Nurdağı ve İslahiye’de bir gün çalışma imkânım oldu. Kahramanmaraş’ta 14 gün görev yaptıktan sonra ardından birkaç gün de Malatya’da bulunarak o bölgede çalışmalarına devam ettim.

Magazin muhabiri olarak bölgede ne tür zorluklar yaşadınız? Uyum sağlamak açısından zorlandığınız anlar oldu mu?

Tabii ki bir basın mensubu olarak deprem bölgesinde

fiziki zorluklar her zaman var. Malum deprem bölgesindeki depremezdedeler kadar olmasa da orada görev yapan biz habercilerin işi zordu. Düş almak ve diğer hijyenik ihtiyaçlardan mahrum olmak insanı zorlasa da bir şekilde üstesinden geliyorsunuz. Çok az uyku ile birkaç gün ayakta kalmak gibi. Yukarıda da belirttiğim gibi meslek yaşantıma polis adliye muhabiri olarak başladığım ve beş yıl bu alanda çalıştığım için ben şahsen çok zorlandım diyemem. Tabii bir de işin psikolojik taraflarını saymazsak.

Yaşadığımız deprem için yüzyılın en büyük felaketi deniliyor. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Evet, bu ifadeye katılabilirim çünkü Kahramanmaraş merkezli ilk deprem en kötü zamanda, sabaha karşı yani insanları uyudukları bir sırada yakaladı ve 11 ilde çok büyük bir alanda etkili olarak yıkımlara neden oldu. Üstelik sabaha karşı o ilk depremden yaklaşık sekiz sonra merkez üssü Kahramanmaraş Elbistan olan 7.6 şiddetindeki ikinci deprem hem yıkıcı etkiyi hem de maalesef can kaybını artırdı. Bu şekilde yıkıcı iki depremin aynı gün ve birkaç saat arayla olmasını yer bilimciler de tarihte pek eşi benzeri olmadığını belirtiyor.

Deprem sonrası süreçte unutamadığınız bir olay veya durumla karşılaştınız mı?

Yaşadığımız deprem sonrası 50 bini aşkın insanımızın hayatını kaybederken binlerce kişi de yaralanarak tedavi altına alındı. Beni en çok etkileyen Kahramanmaraş’ta depremezdedeler için açılan devasa bir alandaki Kapıçam Mezarlığı’ndaki görüntüler oldu. Hepsini birkaç gün arayla sırayla gömülen yüzlerce kişinin mezarı başındaki tahtalarda kimilerinin isimleri birçoğunda ise numaralar yazıyordu. Sanki ‘insan ekilmiş’ gibi görüntüler, nereye kafanızı çevirseniz başucunda numaraların yazı olan kimsesizlerin kabirleri... “Ailemden kimse kalmadı, bu hayatta yapayalnız kaldım” diyerek çocuklarıyla geldiği mezar başında toprak altındaki yakınlarına ağıt yakıp ağlayan bir kadının feryatları ve daha niceleri hafızalarımızdan yıllarca silinmez.

Görev yaptığınız süre boyunca ne tür eksiklikler gördünüz? Yapılan yardımların içerikleri nasıldı kısaca bilgi verebilir misiniz?

İlk zamanlar deprem bölgesindeki barınma alanlarında çadır kentlerde temizlik ve hijyen sorunları vardı. Konuştuğumuz bazı kişiler, çadıra ve konteynerlere ulaşamadığını söylüyordu. Kalabalık olan çadır kentlerde tuvaletlerin ve duş kabinlerinin belli ve sınırlı noktalarda oluşu ve çadır alanlarına uzak oluşu nedeniyle yaşlı ve kadınların bu alanlara ulaşmakta zorlandıklarını gördük.

Deprem sonrası süreçte bütün Türkiye hatta bütün dünya tek yürek oldu. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Evet, belki de bizim ülkemizin son yıllarda unuttuğu ve özlediği tabloları görüp acının zor zamanlarda bizi nasıl kenetlediğine tanık olduk. Siyasi çekişmeler ve kavgalar nedeniyle ayrışan toplumun, deprem bölgesindeki ihtiyaçları karşılamak için nasıl bir araya geldiğini, seferber olduğunu gördük. Küçük öğrencilerin harçlıklarını ya da ev kadınlarının elindeki avucundaki üç beş kuruşu bölge insanına ulaştırarak acıya ortak oluşu bize her süredir unuttuğumuz birlik ve beraberlik duygularımızı hatırlattı.

Deprem öncesi ve sonrası döneminde hayatınızda ne tür değişiklikler oldu? Bu konu hakkındaki duygular ve düşünceleriniz nelerdir?

Etkileri uzun süre silinmeyecek olan bu acılardan sonra dostlarımız ve sevdiğimizle daha fazla vakit geçirmemiz ve onların değerini daha iyi anlamamız gerektiğini düşünüyorum. Hayatın ne kadar anlık ve gelip geçici olduğunu düşünüp, hırsları ve egolarımızı bir kenara atmayı, her şeyden önce iyi insan olmayı hiç unutmamak lazım diye düşünüyorum.

Memleket dışında üniversite okumak hayale dönüştü

Haber - Kemal Arda Ayvalıoğlu

Ülkemizde gençlerin büyük çoğunluğu Avrupa hayalleri kuruyor. Türkiye, üniversiteli gençlerini birer birer yitiriyor. Ülkede kalıp yaşam mücadelesi veren üniversite öğrencileri için de durum artık kendi memleketleri haricinde okul okumaktan öteye geçemiyor.

Hayat pahalılığı, enflasyon, pandemi ve deprem üniversite öğrencilerinin eğitim hayatına büyük bir darbe vurmaya devam ediyor. Tüm bu sıkıntılar tazeliğini korurken gençler barınma sorunuyla da mücadele vermek zorunda bırakılıyor. Başvuru yaptığı devlet yurdu çıkmayan gençler, özel yurt fiyatlarından dert yanarken, kiralık eve çıkmaya da cesaret edemiyor. Şanslı olan gençlere KYK bursu çıkarken, öğrencilerin çoğunluğu büyük bir borç yüküyle mezun oluyor. Bu haber kapsamında konuştuğumuz gençler, devletin kendilerine verdiği bursu Türkiye'deki enflasyonun erittiğini, bin 250 TL ile geçinemediklerini, bu yüzden ailelerinden takviye almak zorunda kaldıklarını aktarıyor.

Gençler yaşam kalitesinden kısarak harcama yapıyor

Üniversite okuyan bir genç, KYK parasını istediği yönde harcamıyor. Gıda sektöründe yaşanan artış, market fiyatları, kitap fiyatları, giyim kuşama ayrılan bütçe, telefon faturaları gibi temel ihtiyaçlar derken gençlerin cebindeki para hızla eriyor. Gençler bir ayı çıkarmakta zorlanırken, ailelerinden takviye almadan okulu bitirmek onlar için gün geçtikçe zorlaşıyor.

En ucuz dizüstü bilgisayar fiyatları 4 bin liradan başlıyor

Pandeminin ardından hızlı bir şekilde çevrim içi eğitime geçmek zorunda kalan ve dijitalleşmeye ayak uyduran üniversitelerde, 6 Şubat tarihinde Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinde yaşanan depremin ardından bir kez daha dijital dünya önemini hissettirdi. İnternet, akıllı telefonlar ve bilgisayarlar çevrim içi eğitimin en büyük ihtiyaçlarından birisi konumunda. İnternete erişim imkânı bulunmayan birçok bölgede gençler eğitim konusunda çaresiz kalıyor. İnternette teknoloji mağazalarının ürünlerine yönelik yaptığımız araştırmalar bizlere iyi bir dizüstü bilgisayara 10 bin liranın altında sahip olamayacağımızı gösteriyor. Gençler KYK kredi paralarıyla harcama yapmayı bir bilgisayar sahibi olmak istediklerinde buna en erken 8 ay içinde ulaşma imkânına erişiyor. Yüksek niteliklere sahip bir bilgisayara sahip olmak isteyen gençler için ise süre 1 yılın da üstüne çıkıyor.

Şehir dışında okuyan üniversite öğrencileri tatillerde memleketlerine gidemiyor

Üniversite öğrencileri için ulaşım ayrılan bütçe, harcamaları arasında önemli bir kalem oluşturuyor. Öğrenciler tatillerde ailelerinin yanına dönmek için gün sayarken, otobüs bilet fiyatları karşısında hüsrana uğruyorlar. Harcamalarından arttırdıkları parayla bilet alan şanslı gençler, aileleriyle çifte duygu yaşarken, bilet almaya maddi gücü yetmeyen gençler ise yurt odalarında gelecek kaygısıyla yüzleşmek durumun-

da kalıyorlar. Bir öğrencinin memleketine geliş ve gidiş bileti için cebinden çıkarması gereken para ise gideceği yere göre değişiyor.

Berkant Düzenli: "Maliyetler adımlarımı engelliyor"

Bu haber için Bursa Uludağ Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu yönetimi 3. Sınıf öğrencisi Berkant Düzenli ile konuştuk. Düzenli, 20 yaşında ve Bursa'da KYK yurdunda kalıyor. Kendisine burs çıkmayan Düzenli, kredi almaya mecbur bırakıldığını aktarıyor. Berkant Düzenli ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik şartlarda, bu kredinin de yetersiz olduğunu ve bir öğrenci için aileden destek almadan üniversite okumanın artık imkânsız hale geldiğini belirtiyor, ailesinin kendisine yurt ücreti ve kitap masrafları konusunda destek olduğunu aktaran Düzenli, geri kalan masrafları ise kredisinden ve ekstra bir işte çalışarak kendisinin karşıladığını ifade ediyor. Bursa'da kiralık eve çıkmak isteyen Düzenli, kira fiyatlarının çok yüksek olması nedeniyle endişe taşıdığı için adım atamıyor. Geleceği konusunda kaygılar yaşadığını söyleyen Düzenli, şu ifadeleri kullanıyor: "Bu devirde çoğu üniversite mezunu iş bulamıyor, benim okuduğum bölüm sayıca çok mezun vermekte, okuduğum bölümde iş yapılabilecek alan sayısı fazla olmasına rağmen, iyi bir iş çok zor bulunuyor, benim hedefimde kaymakamlık var ama bunun çok zor olduğunu düşünüyorum o yüzden gelecek kaygılarım var." Berkant Düzenli, mevcut durumda arkadaşlarıyla kafede oturup sohbet etmenin bile maliyetli bir hale geldiğini aktarırken, bir öğrencinin kendisini geliştirme için çeşitli kurslara gitmeye ihtiyacı olduğunu, kursa giderek yabancı dilini geliştirmek istediğini ancak maddi açıdan buna elverişli imkânlar olmadığını belirtiyor.

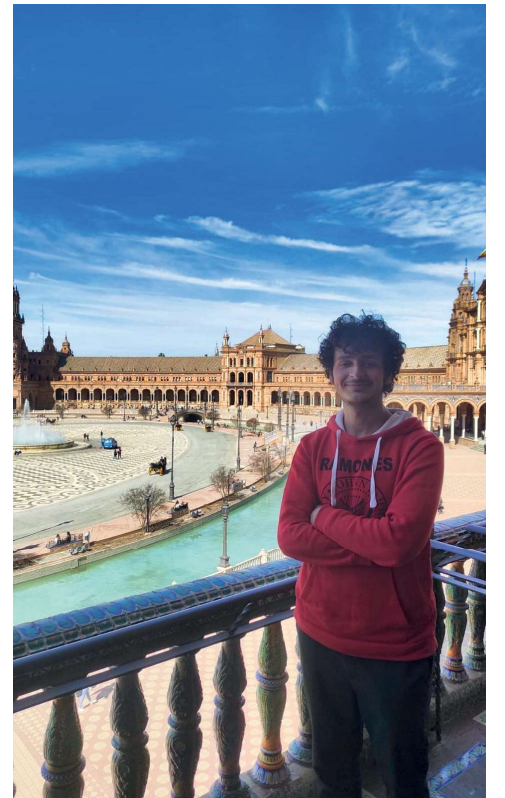
Gülse Eritme: "Atanamayan öğretmen olmak beni korkutuyor"

Üsküdar Üniversitesi Tarih Bölümü 3. Sınıf öğrencisi Gülse Eritme İstanbul'da doğup büyüdüğünü belirterek sözlerine başlıyor. Eritme, burada yaşamın diğer şehirlere oranla daha büyük bütçeler gerektirdiğini söylerken, KYK bursu aldığını ancak bu bursu çeşitli nedenlerden dolayı gönlünce harcamadığını vurguluyor. Her genç gibi kendisinin de gelecek kaygıları olduğunu aktaran Eritme, 'atanamayan bir öğretmen' olmanın endişesini yaşadığını ifade ediyor. Eritme sözlerini şöyle sürdürüyor: "Her Türk genci gibi benim de geleceğim konusunda kaygılarım bulunmakta, tarih bölümünde öğrenim görüyorum, okuduğum bölümden mezun olduktan sonra ise öğretmenlik yapmak istiyorum, bu benim en büyük hayalim, bu hayalimi gerçeğe dönüştürme konusunda ise son zamanlarda gördüğüm, izlediğim ve yaşadığım manzaralarla birlikte maalesef umutsuzluk duygusu içimi kaplıyor, özellikle öğretmen atamalarını göz önünde bulduğumda, 'atanamayan bir öğretmen' olmak beni çok korkutuyor, ancak böyle olmamalı, üniversite öğrencileri daha 20'li yaşlarında ve gençliklerinin baharında bu gibi konuları düşünmemeli. Öğretmenlik mesleği hak ettiği değere bir an önce kavuşmalı." Üniversitesi

öğrencilerinin maddi konuda yaşadığı zorluklardan da bahseden Eritme, sözlerini şöyle nokt alıyor: "Maalesef üniversite öğrencileri kendilerine burs olarak verilen parayı gönül rahatlığı ile harcamıyor, kendimden örnek verecek olursam, cüzdanimda kolaylıkla harcayabileceğim bir param olsaydı, devletin bana vermiş olduğu bursu zorunlu ihtiyaçlarım doğrultusunda kullanmazdım diyebilirim."

Talha Polat: "Yurtdışında bir ürünü fiyatına bakmadan alırken şimdi market market dolaşıyorum"

Talha Polat 20 yaşında. Amasya Üniversitesi Özel Eğitim Öğretmenliği bölümünde eğitim görüyor. Üç dil bilen Polat, kendisinin de diğer yaşlıları gibi gelecek kaygıları taşıdığını söyleyerek sözlerine başlıyor. Erasmus programıyla birlikte bir dönem yurt dışında yaşayan Polat, Türkiye'de öğrenci olmanın çok zor olduğunu düşünüyor. Devletin normal bir öğrenciyeye burs verme ihtimalinin çok düşük olduğunu çoğu öğrenciyeye kredi çıktığını belirten Polat, kredi miktarlarının ise yetersiz olduğunu ifade ediyor. Kendisinin 'YKS' sınavındaki başarısından dolayı MEB bursu aldığından bahseden Talha Polat, sözlerini şöyle sürdürüyor: "MEB bursu KYK bursu ile aynı miktarda ancak bir öğrencinin yurt ve yemek masraflarını dahi zor karşılayacak bir fiyat olduğunu düşünüyorum, bence verilen burs inanılmaz düşük seviyelerde. Aileler tarafından öğrencilere destek yapılmazsa veya öğrenci bir işte çalışmazsa insani şartlarda okuması imkânsız. Her Türk genci gibi benim de geleceğim konusunda kaygılarım bulunuyor ama ileride kendi başıma bir şeyler başarabileceğime inanıyorum." Yurtdışında yaşarken istediği ürünleri fiyat etiketlerine bakmaksızın alabildiğini vurgulayan Polat, "Şimdi Türkiye'de market market dolaşıp en ucuz ürünü bulmaya çalışıyorum" diyor. Devletin acilen Türk Lirasının alım gücünü artırması gerektiğini belirten Talha Polat, burs miktarının artmasını öğrencilere herhangi bir fayda sağlamadığını, önemli olanın alım gücünün yükselmesi olduğunu söylüyor. Yurt dışında gördüğü manzaralardan da bahseden Polat, "Yurtdışındaki öğrenciler okul zamanı yarı zamanlı bir işte çalışıyorlar, yaz aylarında ise bu sürekliliği bir işe dönüştürüyor, benim yaşamdaki çoğu kişi gördüğüm kadarıyla kendi arabasına sahip ve ülke ülke dolaşıyor, kurslara ve etkinliklere katılıyor, eğleniyorlar. Kısacası insan olmanın gerekliliklerini yapıyorlar" şeklinde konuşuyor.

İstanbul'da korsan taksi sayısı sarı taksi sayısını geride bıraktı

Haber - Tunç Aslan

Korsan taksiler, ucuz oldukları ve her yere gidebildikleri için sarı taksilere göre halk tarafından daha çok tercih ediliyor

İstanbul'da sarı taksi sayısı 17 bin 500 iken korsan taksi sayısı 20-25 bin civarına ulaşmış durumda. Korsan taksi sayısındaki artış sebebinin sarı taksilerin yaşadığı sıkıntılar olduğu düşünülüyor. Korsan taksiler yüzünden devletin her yıl 200-300 Milyon lira arasında vergi kaybına uğradığı söyleniyor. Korsan taksiler vatandaşlar tarafından daha çok tercih ediliyor. Korsan taksiler, her yerde bulunabilmeleri, her yere gidebilmeleri ve ucuz olmaları nedeniyle tercih ediliyor. Korsan taksilerin internete aratılınca kolaylıkla ulaşılabilir oldukları biliniyor.

Sarı taksiler insanlara gidilecek yeri sorarken korsan takside böyle bir sorunun olmadığı, neresi olursa olsun gidildiği biliniyor ve sarı taksilerin uçuk fiyatlara gittikleri yerlere korsan taksiler cazip fiyatlara gidiyor. Korsan taksilerin duraklarının olduğu, bu duraklar aranarak iletişime geçildiği, ücret sarı taksilerde olduğu gibi inince değil binince alındığı ifade ediliyor. Korsan taksiler kendi aralarındaki iletişimi WhatsApp üzerinden yapıyorlar.

Korsan taksiler aldıkları yolcuyla hemen tanışma sürecine geçiyorlar. Çünkü bir polis çevirmesinde korsan taksi olduğu anlaşılırsa taksi sahibine 20 bin342 lira idari para cezası uygulanıyor. Ayrıca araç trafikten 60 gün süreyle men ediliyor.

"Sarı taksilerin önceliği turistler"

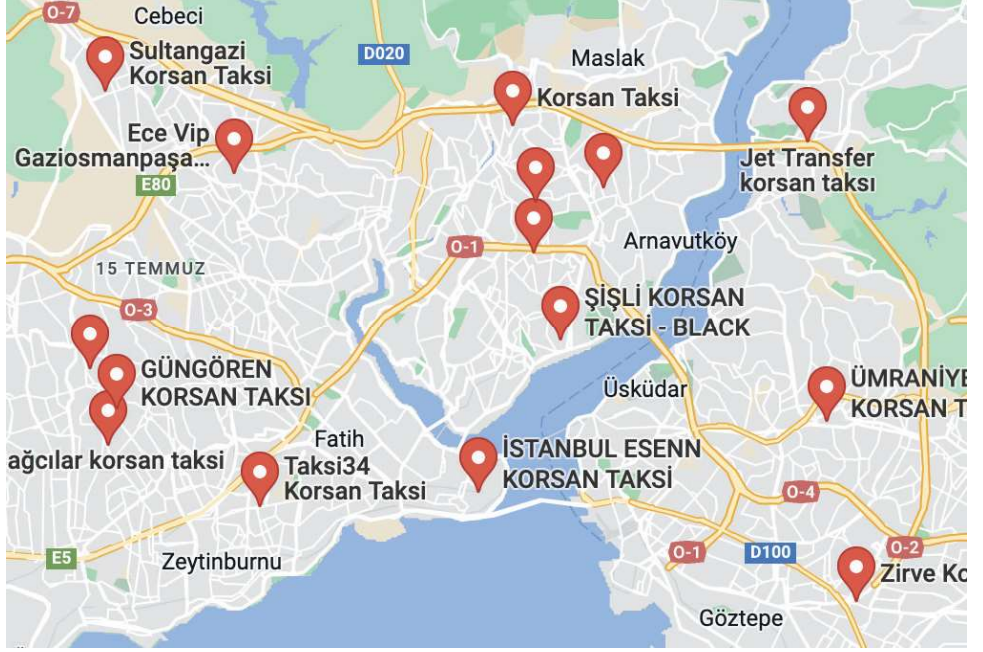
İsmi vermek istemeyen bir korsan taksi durağı sahibi ile konuştum. Uber uygulaması kalktıktan sonra sarı taksilerin istedikleri gibi hareket ettiğini, yolculara nasıl davranılması gerektiğini bilmediklerini, turistlere öncelik verdiklerini dile getiriyor. Kendilerinin yaptıkları işin yasa dışı olduğunun bilincinde olduklarını fakat korsan taksi sürücülerinin sarı taksilerden çok daha kibar ve anlayışlı olduklarını söyledi. Müşterilerin güzel hizmet istediklerini vurguladı ve sürücüler hakkında en ufak bir yakınma olduğunda duraktan hemen çıkardıklarını, şoförleri seçerken düzgün dile, diksiyona, kılık kıyafete baktıklarını ve bazen eğitim bile verdiklerini dile getirdi.

"Taksiye yine binemedik"

İstanbullu vatandaşlarımıza korsan taksiyi sordum. Bir vatandaşın şunları söyledi: "Taksicilere karşı tepkiliyiz, bir türlü binemiyoruz, bugün de binmeye teşebbüs ettik ama yine başarılı olmadık, üç taksi de bizi almadı. Bakırköy'den Etiler'e gidecektim, gideceğim yeri öğrenince ben oraya gidemem deyip almadı. Taksiciler nereye gideceksin diye soruyor, yakın bir yer olunca ben gidemem diyorlar. Ama korsan taksilerde öyle bir şey olmuyor, onlarla her yere gidiyoruz."

"Sarı taksilerin 200 liraya gittikleri mesafeyi biz 100 liraya gidiyoruz"

Bu haber için korsan taksi şoförlüğü yapan bir vatandaşımızla görüştüm. Yasa dışı bir iş yaptıkları için ismini açıklayamıyoruz. Korsan taksi şoförü, 5 yıldır geçimini korsan taksicilik yaparak sağladığını ifade ediyor. Korsan taksi şoförü olarak istediği zaman mola verdiğini, istediği zaman işlerini halledebildiğini söylüyor. Sarı taksi şoförlüğü yapsa aylık 9-10 bin lira plaka kirası vereceğini ve o kirayı ne olursa olsun ödemek zorunda olduğunu, korsan takside böyle bir şeyin olmadığını, sadece günlük 40 lira durak parası verdiğini, çalışmadığı gün de bu ücreti vermediğini belirtiyor. Ticari taksilerin 200 liraya gittikleri mesafeye 100 liraya gittiklerini, insanların o yüzden korsan taksileri tercih ettiklerini söylüyor. Bu işten önce Uber şoförlüğü yaptığını, sonradan korsan taksi şoförlüğünde daha çok para kazanıldığı için korsan taksi şoförlüğüne geçiş yaptığını söylüyor. İnsanların korsan taksiciyi her yerde bulabildiklerini, her yere gittiklerini ve daha ucuz

oldukları için tercih edildiklerini ifade ediyor. "Korsan taksici her yolcusunu alır, eğer almazsa durak aranır ve durak bir daha o şoföre iş vermez" diyor.

"İnternette zaten durak isimlerimiz var, oralarından bize ulaşıyoruz"

Vatandaşların korsan taksileri nasıl bulabileceğini soruyorum. Korsan taksicinin verdiği cevap şöyle: "Belirli yerlere broşür dağıtılıyor, o numaralardan yolcu arıyor, öyle kulaktan kulağa yayılarak durak aranıyor müşteri bizi böyle buluyor ya da internette zaten durak isimlerimiz var, oralarından bize ulaşıyoruz."

Ben de bu cevaptan sonra Google'a "korsan taksi" yazdığımda İstanbul'daki korsan taksi duraklarının rahatlıkla tespit edilebildiğini gördüm. Haber gazete için yayına hazırladığımızda yeniden baktığımızda bazı korsan taksi duraklarının haritada yer almadığını, yerine yeni durak isimlerinin geldiğini gördüm.

"Sarı taksi şoförleri de korsan taksiye geçmek istiyor"

Korsan taksici, sarı taksilerin yolcuyla bıraktıkları yerden yeni bir yolcu alabildiklerini, korsan taksicilerin öyle bir şans olmadığını söylüyor: "Bostancı'da yolcuyla bıraktığımız zaman Maltepe'den iş gelir, oradan çıkarız Maltepe'ye gideriz, yani boş kilometre yaptığımız, boşa benzin harcadığımız çok olur. Taksiciler o yüzden bizden daha fazla kazanıyor. Sarı taksici olan bazı arkadaşlarımız var onlar da bırakıp korsan taksiciliğe dönmek istiyor. Tabii yakalandığımız da oluyor, ben bir kere havalimanına yolcu götürmüştüm, yolcuların ismini bilince beni salmışlardı ama bir hafta sonra bir daha gidince bana cezayı kesmişlerdi. O yüzden artık havalimanına yolcu götürmüyorum. Bazen ama şöyle

yapıyorum, yolcuyla havalimanına yaklaşıncı indiriyorum şoför koltuğuna o geçiyor ben yürüyerek içeri giriyorum o da arabayla giriyor içeride ondan arabayı alıyorum. Mesela polislerin çevirme yerlerini birbirimize söylüyoruz genellikle WhatsApp üzerinden irtibat halindeyiz, bazı duraklar telsiz sistemiyle çalışıyor, onlar oradan sürekli anons yaparlar nerede ne zaman polis olduğunu söylerler. Korsan olduğumuz için para vermeye ya da kaçma gibi durumlar başımıza gelmedi zaten öyle bir şey olsa da o kişi bir daha korsan taksiye binemez çünkü o kişinin telefon numarası bütün korsan taksi duraklarına dağıtılır ve kimse o kişiyi aracına almaz."

"Kazandığım para helâl olmayabilir"

Korsan taksici, yaptığı işi şöyle savunuyor: "Ben affedersen devletin tuvaletini bile kullanırken vergi ödüyorum, daha neyin vergisini ödeyeyim. Kazandığım para helâl olmayabilir. Yalnız plaka kiralatmanın bu kadar yüksek olması ve plaka sahiplerinin şoförlerin üstüne gitmesi beni korsan taksiciliğe itiyor. Yani kazandığım para helâl değilse, beni bu sisteme zorlayanların günahı boynuna. Bu işi bırakmak da istedim, çünkü çok riskli. Yalnız bu işi bırakırsam daha rahat bir iş bulamayacağımdan dolayı mecbur bu işe devam etmek zorundayım. Bazen yakın arkadaşım yanımdayken bile işteymişim gibi hissedip bir polis görünce tedirgin oluyorum. Bir de korsan taksicilerin illegal iş yaptığını düşünen insanlar var ama tamamen yanlış düşünce, içimizde illegal olan bir tanesi vardı uyuşturucu sattığını öğrendikleri gün duraktan kovdular, yani illegal insanları içimizde barındırmamız mümkün değil."

Sokak müzisyenleri: Bir dokunduk bin ah işittik

Haber - Şahin Deniz

İstiklal Caddesi'nde yürürken, durakta otobüsü, Marmaray'da treni beklerken bir anda bizleri karşılayan sokak müzisyenleri ne durumda biliyor musunuz? Sokak müzisyenlerine işlerini yaparken ne gibi zorluklarla boğuştuklarını ve neler yaşadıklarını sorduk.

Sokak müzisyenleri hallerinden hiç mutlu değiller. Pandemi döneminin kendileri için karanlık bir dönemden ibaret olduğunu söylüyorlar. Sokakta çalarken zabıtalara ve polisler onlar için bir öcü haline gelmiş. Anlayacağınız bir dokun bin ah işit.

25 yaşında olan ve 8 yıl önce sokak müzisyenliğine başlayan Ahmetcan Kahraman ile müzisyenlerin yaşadığı zorlukları ve pandemideki hallerini konuştuk.

"Sokak müzisyenliğine 2015 yılında Silivri sahilinde başladım"

Kendisine, sokak müzisyenliğine nasıl başladığını sorduğumuzda şöyle cevapladı: "Sokak müzisyenliğine 2015 yılında Silivri sahilinde arkadaşlarımla başladım. Ben enstrümanlar arasında daha iyi olduğumu düşündüğüm klarneti çalıyorum. Genelde Türk Sanat Müziği yapıyorum ancak tüm türlere hâkim olmak gerekli, yeri geldiğinde Rock, Caz ve Blues gibi türleri de çalıyorum."

"Caddede müzik yaptığımız sırada diğer müzisyenler geldiğinde yerimizi onlara veriyoruz"

Sokakta herkesin birbirini koruduğunu söyleyen Ahmetcan özellikle zabıta ve polis konusunda birbirlerine destek sağladıklarını anlattı. Ayrıca müzisyenlerin birbirine saygı duyduğunu, Caddede müzik yaptıklarında diğer müzisyenlere de yerlerini verdiklerini aktardı.

"İstiklal Caddesi bizim için biçilmiş kaftan"

Sokakta müzik yapacakları alanları nasıl seçtiklerini sorduğumuzda, insanların kalabalık olduğu alanları bulmaya özen gösterdiklerini söyledi. Taksim İstiklal Caddesi'nin onlar için biçilmiş kaftan olduğunu aktardı. Ama son zamanlarda yaşanan göç sebebiyle orada daha çok Suriyeli müzisyenlerin çaldığını ifade etti.

"Pandemi döneminde birçok müzisyen hayatına son verdi"

Pandemi dönemini nasıl geçirdiklerini sorduğumuzda bize korkunç cümleler kurdu. Pandemi döneminde birçok müzisyenin hayatına son verdiğini söyleyen Ahmetcan, bazılarının da geçinmek için enstrümanlarını sattığını aktardı. Çevresindeki müzisyen arkadaşlarının müziği bıraktığını hatta evindeki koltuklarını satan tanıdıklarının bile olduğunu ifade etti. Sonda ise şöyle dedi: "Yani anlayacağınız rezalet bir süreç geçirdik ve başımızdakiler bu duruma sessiz kaldılar" **"İstanbul Bir Sahne projesiyle sahne alıp İBB tarafından destek gördük"**

Pandemi döneminde devletten ya da belediyelerden destek görüp görmediklerini sorduğumuzda, sadece İBB tarafından İstanbul Bir Sahne projesiyle destek gördüklerini söyledi. Ayrıca, İBB Başkanı Ekrem İmamoğlu'nun 2000 TL yardım yaptığını anlattı.

"Polis ve zabıta bizim için öcüdür"

Polis ve zabıtalara müzisyenlere karşı tavır nasıl diye sorduğumuzda, ilginç bir cevapla karşılaştık: "Polis ve zabıta bizim için öcüdür. Bunun sebebi o kişilerin konuşmayı bilmemesi. Sizin üstünüze hakaret ederek gelip, devlet gücünü arkasına alıp sinkaflı laflar edilse ne hissedersiniz?"

"Ülkedeki ekonomik durum ve pandeminin etkisiyle insanları ek iş yapmaya başladı"

Sokak müzisyenliğinden kazandığımız ücret yeterli oluyor mu şeklindeki sorumuza Ahmetcan şu cevabı verdi. "Müzisyenlikten çok büyük paralar kazanılmıyor. Bu yüzden her müzisyen ek işler yapıyor. Sokak

müzisyenliği 2019 öncesi çok iyi kazandırıyordu. Ama ülkedeki ekonomik durum ve pandeminin etkisiyle insanları ek iş yapmaya itti."

Başka bir sokak müzisyeni olan Oğuzhan Bacanak 21 yaşında sokaklarda kemençe çalıyor. Oğuzhan'a da pandemi dönemini nasıl geçirdiğini sorduk.

"Pandemi müzisyenler ve mekân sahipleri için çok kötü bir süreçti"

Oğuzhan, "Pandemi döneminde hayatlarınızı nasıl sürdürdünüz" sorumuza şu karşılığı verdi. "Açık konuşmak gerekirse o zamanlar sokak müziği yapamadık. Biz de canlı yayınlar açarak müzik yapmaya çalıştık. Evden dışarı çıkamıyorduk zaten ve bu işte para kazanan insanların durumları çok kötü oldu. Kısaca pandemi müzisyenler ve mekân sahipleri için çok kötü bir süreçti."

"Bir insan buradan sonsuza kadar geçimini sağlayamaz"

Bir insan sadece sokak müzisyenliğinden geçimini sağlayabilir mi şeklindeki sorumuza Oğuzhan şu karşılığı verdi: "Bir insan buradan sonsuza kadar geçimini sağlayamaz, mesela enstrüman çalarak para kazanan bir insanın elleri parmakları zarar görse işi bitti. Ben müziği ek iş olarak düşünüyorum. Bu işi böyle canlı müzik gibi konser gibi değerlendiren insanların bir işi daha olması lazım. Çünkü sonsuza kadar böyle devam etmez ve bu işin emekliliği yok."

Ormanlık alandaki gizemli evin sır perdesini aralıyoruz

Haber– Ahmed Muhammed Gülşen

Harita Genel Müdürlüğü haritasında imara açık boş arazi olarak görünen yer aslında bir ormanlık. Orman içerisinde yıkık, dökük bir köşk.

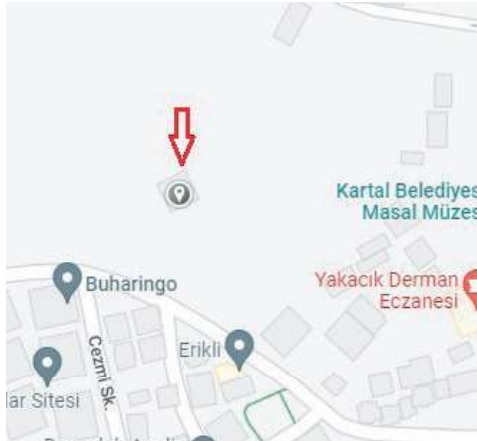
Küçüklüğümden beri yaşadığım Kartal ilçesine bağlı Yakacak semtinde bir yer olan bu ormanlık arazideki ev hep bana esrarengiz gelmiştir. Küçük yaşlardayken arkadaşlarımla birlikte korku dolu hislerle kaçak olarak içeri girmeye kalkıştık ancak köşkün yakınına bile yaklaşamazdık. Yıllarca hiçbir değişime uğramayan ve gizemini koruyan bu yer bana araştırmacı gazetecilik dersinin vermiş olduğu birikimle farklı bir bakış ve yaklaşım kazandırdı. Bölgenin kendisini İstanbul'daki bunca betonlaşmaya ve yapılaşmaya karşı nasıl koruduğunu öğrenmeye karar verdim. Öncelikle arazinin etrafından dolanarak fotoğraflarını çektim.

Daha sonra yüksek bir tepeden arazinin geniş bir fotoğrafını çekerek adeta tablosunu yarattım. Yıllardan beri kimsenin ilgisini çekmeyen bu ev ile bulunduğu ormanlık arazi nasıl oldu da bu zamana kadar dokunulmadan kalabildi. İşte bu sorunun cevabını bulmak için araştırmaya başladım. Öncelikle yakınlarıma sormaya başladım çünkü bu semtte yaklaşık 20 yılı aşkındır yaşıyoruz.

Daha sonra arazinin içeri girilebilecek olan tek kapısının önünde dolaşmaya başladım. Gördüğüm ise yaşlı bir amcanın burada yaşıyor olmasıydı. Kendisi sessiz sakin ve kimseyle alakası olmayan birisi. Bu kişi burada yaşıyor ancak sürekli burada mı yaşıyor yoksa ara sıra geldiği bir yer midir, bilemiyorum. Bana cevap vermek istemediği için sorularım şimdilik havada kalmış durumda.

Google Haritalar'da üzerinden araziye bakış

İlk işim Google Haritalar uygulaması üzerinden araziye bakmak oldu. Yıllarca kullandığım bu uygulamanın bir hatası olmalıydı ya da benim gözümünden kaçan bir detay. İlk bakışta fark edemeyebilirsiniz ama bir araştırmacı gazeteci gözüyle bakınca anlıyorsunuz. Haritada ormanlık bir alan yok. Hatta hiçbir yeşil alan görünmüyor. Sadece haritanın sol tarafında bulunan ufak parkın arazisi yeşil alan olarak görünmekte. Peki bu nasıl mümkün olabilir? Gerçekten var olan kocaman ormanın haritada sanki tamamıyla imara açık bir alan olarak görünmesi çok tuhaf.

Harita Genel Müdürlüğü haritasında arazinin görünüşü

Google Haritalar uygulamasının ardından Harita Genel Müdürlüğü'nün sitesindeki haritaya da baktım devletnin resmi kurumunda arazinin nasıl görüldüğünü inceledim. Gerekli bilgileri girdikten sonra elde ettiğim arazinin görüntüsü beni hayli şaşırttı. Harita Genel Müdürlüğü haritasında da arazi ormanlık alan ya da yeşil alan olarak görünmüyor. Beni heyecanlandıran da tam olarak bu oldu çünkü devletin bizatihi kendisi bu araziye ormanlık ve yeşil alan olarak değil,

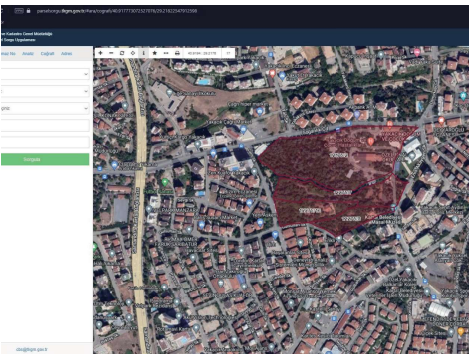
sanki üzerinde yapı mevcutmuş gibi imarlık alan olarak kabul ediyor olmalıydı. Bu haritada yapılar yok, sadece devletin arazilere kağıt üzerinde bakışını gösteriyor. Yani sizin mevcut arazinin imarlık alan mı, imara kapalı yeşil alan mı, yoksa kamusal alan mı diye öğrenmenizi sağlıyor.

Bu haritalardan, arazinin genelinin imara açılmış olduğunu ancak neredeyse yarısından çoğunun halen ormanlık konumunu koruduğunu anlıyoruz. Bakalım bu alan ne zaman betonlaşarak bizi üzecek.

Tapu Kadastro haritası farklı

Bakmam gereken son yer, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'nün haritasıydı. Bu haritalarda Türkiye'deki bütün arazilerin uydu bakışı görüntüleri yer alıyor. Fotoğrafta da görüldüğü üzere Tapu Kadastro görüntüsünde bölge 4 parseli ayrılmış; bir parçası ormanlık arazi, bir parçası Hastane'nin arazisi, en alt iki parçası ise bahçeli ev arazisi olarak görünüyor.

Üsküdar'ın en güzel semti Salacak'ta bir gezi

Haber - Aleyna Açıık

Üsküdar ile Kadıköy'ün arasında, Kız Kulesi'nin hemen karşısında bulunan Salacak sokaklarını gezdim. Her sokağı tarih kokan bu semt adeta şehrin ortasında küçük bir kasaba.

Muhteşem yarımada manzaralı sokakları, Büyük Selimiye Camisi, Selimiye Kışlası, Florence Nightingale Müzesi, Tarihi Selimiye Hamamı ve Selimiye Stadyumu bu küçük semtte bulunmakta.

Herkesin birbirini tanıdığı, eski mahalle kültürünü sürdüren ve içerisinde tarihi yaşatan bu semti gelin birlikte gezelim.

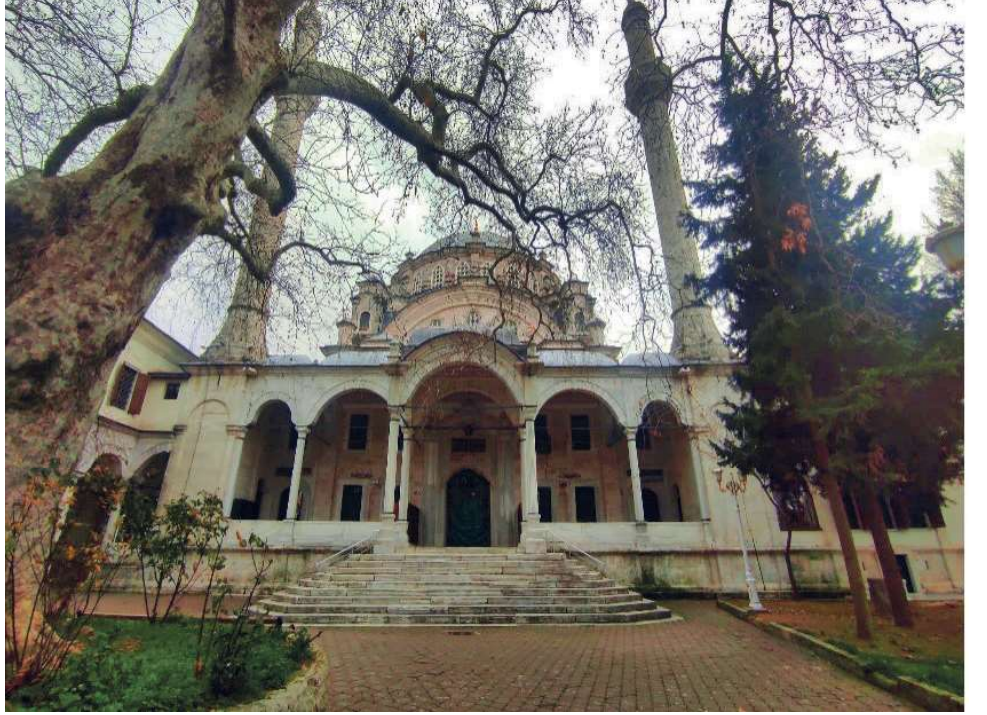
Büyük Selimiye Camisi

İlk durağımız Büyük Selimiye Camisi, Padişah III. Selim'in saltanatı döneminde padişahın emri ile 19. yüzyılda inşa edildi. Görkemli yapısı ve barok stili ile dikkat çeken bu cami mermer işçiliği ve ahşap işçiliği bakımından 19. yüzyılın ilk önemli örneklerinden birisidir. Caminin hemen yanında ise şu an 1. Ordu Komutanlığı olarak kullanılan Selimiye Kışlası yer almaktadır. Kışla ilk olarak III. Selim döneminde Nizam-ı Cedid askerleri için inşa ettiriliyor. Ahşap olarak inşa edilen kışla yeniçeriler tarafından isyanda yıkılıyor ve yeniden yapılıyor. 1854 yılında Osmanlı ve İngiliz ordularının Rusya'ya karşı savaştığı Kırım savaşı sırasında İngilizlere tahsis ediliyor, ardından Cumhuriyet döneminde 1959-1963 yılları arasında Selimiye Askeri Ortaokulu adı ile askerî ortaokul oluyor.

Selimiye Kışlası günümüzde 1. Ordu Komutanlığı merkez binası olarak kullanılmaktadır. Kışlanın Güney-Doğu kulesinde Selimiye Askeri Ortaokulu Müzesi, Kuzey-Batı kulesinde ise Florence Nightingale Müzesi yer almaktadır. Orduevi kartınız var ise Selimiye Astsubay Orduevinde dilerseniz manzara eşliğinde yemek yiyebilir, otelinde konaklayabilirsiniz. Geceleri renk değiştiren ışıklarıyla bu muazzam kışlaya bakmaya doyamayacaksınız.

Tarihi Selimiye Hamamı

Büyük Selimiye Camisi'nin çevresinde eskiden Sıbyan Mektebi olan Selimiye Çocuk Kütüphanesi ve Selimiye Hamamı bulunmakta. 1802 yılında yapılan tarihi hamam restore ediliyor ve şu an Nevmekean Selimiye olarak hizmet vermektedir. 300 kişi ağırlama kapasitesine sahip Nevmekean Selimiye içerisine kafe ve

kütüphanesi ile İstanbul'un yeni kültür durağı olma-ya hazır. Sınav dönemlerinde öğrencilerin uğrak mekânı olan Nevmekean Selimiye'de fiyatlar da oldukça uygun. Tarihin içinde bir kahve içmek isterseniz buraya uğramayı sakın unutmayın.

Kiralat ateş pahası

Gezimize devam ederken belirtmeliyim ki bu güzel semtte evlerin çoğu deniz manzaralı. Ulaşım olarak hım Kadıköy'e hem de Üsküdar'a çok yakın olduğu için ev kiralatı oldukça yüksek. Semt sakinleri genelde uzun yıllardır burada oturanlardan oluşuyor. Ortalama kiralar ise 20.000 lira civarında.

Eski zamanlardaki gibi

Bu semtte yaşıyorsanız gezmek, alışveriş yapmak veya bir işinizi halletmek için başka bir yere gitmeye ihtiyacınız yok. Bu semtte 3'ü büyük 7 tane parkı bulunuyor. Selimiye Astsubay Orduevi, bankalar, deniz manzaralı kafeler, kütüphaneler, aktarlar, zincir marketler bu küçük semtte eliniz altında.

İstanbul'un keşmekeşine hem bu kadar yakın olup hem de bir o kadar uzak olan bu büyüü semtte eski zamanlardaki gibi herkes birbirini tanır, selamlaşarak sokaklarda dolaşırlar. Ramazan aylarında sokaklara uzun sofralar kurulur, hep birlikte yemekler yerler. Milli bayramlarda her camda Türk bayrakları asılı bulunur. 23 Nisan'da çocuk koroları sokaklarda dolanı, Selimiye stadında gösteriler düzenlenir. Yaz aylarında sokak sanatçıları akordeon sesini odanıza taşır. Parklarda evlerden getirilen yemekleri yer, sohbetler ederler. Çarşamba günleri semtin orta yerine pazar kurulur, organik gıdalar buradan temin edilir. Kışlada vefat eden birisi var ise yollar kısa süreli olarak kapatılır ve kışlanın bando takımı yollarda dolaşır.

Birçok diziy ve filme ev sahipliği de yapmış bu güzel semt benim için İstanbul'un kalabalığından gizlenmiş huzurlu ve güvenli tek semti. Şehrin ortasında her İstanbullunun önünden illaki geçtiği bu güzel semti gezmenizi, manzaraya karşı kahvenizi içmenizi şiddetle tavsiye ederim.

